

Жили собі лисичка та зайчик.
У лисички хатка була крижана,
а в зайчика — луб'яна.

Аж ось прийшла весна-красна. Лисичина хатка розтанула. А зайчикова стоїть собі.

І вирішила лисичка обдурити зайчика. Попросилася переночувати та його з хатки й вигнала.

Йде зайчик дорогою, плаче, а назустріч йому собака. Розповів зайчик про свою біду.

— Не плач, зайчику! Я твоєму горю зараджу! — каже собака.

Підійшли вони до хатки, а собака:

— Гав, гав, гав! Тікай, лисичко, геть!

А лисичка з печі відповідає:

— Як вискочу, як вистрибну — полетить клоччя в усі закутки.

Собака перелякався і втік.

